

— Успокойте се, казала му императрицата и оставете детенцето! Казаното отъ сърдце е винаги най-правото!

Децата често свирѣли въ двореца, очудвайки всички съ музикалността си.

Императрицата подарила на дветѣ деца скъпи дрехи, а на баща имъ — 1000 марки.

Веднажъ Мария-Терезия поръчала на дветѣ си дъщери, дветѣ млади принцеси, да разходятъ следъ концерта малкия артистъ изъ цѣлия замъкъ и да му покажатъ всички забележителни нѣща.

Волфгангъ не свикналъ да ходи по гладкъ подъ, подхлъзналъ се и падналъ. По-голъмата принцеса пръхнала да се смѣе, а малката помогнала на момченцето да стане и го попитала, дали не се е ударило нѣкъде.

Волфгангъ изгледалъ принцесата и ѝ казалъ:

— Много сте добра, затова когато порастна, ще се ожения за васъ!

Когато императрицата, на която дъщеря ѝ разправила за шестгодишния си годеникъ, попитала, смѣейки се момченцето, защо е решило да се ожени за принцесата, то отговорило най-сериозно: — „Отъ благодарностъ. Принцесата бѣ много добра къмъ мене, а сестра ѝ ми се смѣеше!

По-малката принцеса се казвала Мария-Антуанета. Тя се оженила за французкия кралъ Лудовикъ XVI, а после, въ време на революцията, била обезглавена на ешафота заедно съ краля.

Когато семейството на Моцарта си отивало отъ Виена, ерцхерцогътъ Иосифъ, — станалъ по-после императоръ, — подарилъ на Волфганга цигулка.

Като се върнало у дома си, момченцето презъ всичкото си свободно време, безъ да знае баща му свирило на цигулката си.